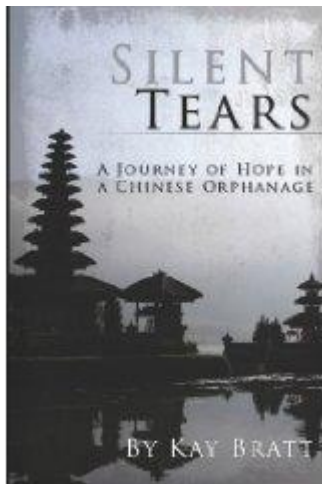

Silent Tears - A Journey of Hope in a Chinese Orphanage Af Kay Bratt

ISBN-10 1-4-3823816-9

Barsk, rå, ufattelig, forfærdelig og helt uforståelig. En sand beretning om livet, som det udfolder sig på et nutidigt kinesisk børnehjem

Anmeldt af Mie Olesen

Kay Bratt rejser i 2003 til Kina sammen med sin mand, der udstationeres af sit Amerikanske firma. Her kommer hun i kontakt med nogle andre kvinder, der i det små forsøger at lave frivilligt arbejde på det lokale børnehjem.

Forholdene er ufatteligt barske, og det arbejde de udfører for børnene bliver tilsyneladende ikke værdsat af de lokale myndigheder og personalet på børnehjemmet. De modarbejdes på mange måder, og får kun i begrænset omfang adgang til børnene. Kay kaster sig ud i arbejdet, og opnår hurtigt en position som en af tovholderne i den frivillige organisation.

Igennem de næste år arbejder Kay utrætteligt med sit korps af frivillige, og opnår efterhånden at forholdene forbedres en smule. De samler penge sammen og sponsorerer livsnødvendige operationer til mange af børnene, men oplever, at lige så mange børn dør mellem hænderne på dem pga. ubehandlede sygdomme, underernæring og misrøgt.

Arbejdet er en evig balancegang mellem ønsket om at hjælpe børnene og et nødvendigt hensyn til den kinesiske kultur og sædvane. Kay og hendes korps af frivillige må hele tiden træde varsomt for ikke at overtræde de usynlige spilleregler, og de må udføre deres arbejde 100 % på børnehjemmets præmisser.

I bogen beskriver Kay hvordan hun i starten står fuldstændigt uforstående overfor de kinesiske ayaers handlemåder overfor børnene. Senere begynder hun at forstå, at også de er ofre for den kultur og de vilkår de arbejder under.

Det er ikke en bog for "tøsedrenge". Personligt græd jeg mig igennem mange kapitler. Men det er en sand historie, og en vigtig historie for alle adoptivforældre, ikke kun Kina adoptanter.

Som adoptivforældre må man forholde sig til at barnet har haft et liv og en historie inden adoptionen, men det er svært at rumme, at ens barn kan have levet under forhold der er så svære og traumatiserende, som de beskrives i Kay Bratts bog. Det har de heldigvis heller ikke alle, men den sørgelige sandhed er, at mange har. Først når vi virkelig fatter hvad vores børn kan have været udsat for, vil vi være i stand til at møde dem hvor de er, og sørge for at de får den hjælp der er nødvendig for, at de forhåbentligt kan vokse op og blive hele stærke mennesker.

Bestil bogen på Amazon – **lige her**